

Förslag till rådets direktiv om en utvidgning av friheten att tillhandahålla tjänster över gränserna till tredjelandsmedborgare som har etablerat sig inom gemenskapen

(1999/C 67/10)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1999) 3 slutlig — 1999/0013(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 12 februari 1999)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

som syftar till att ge dessa personer ett visst socialt skydd motsvarande det som gäller för arbetstagare.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 59 andra stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 3 c i fördraget är ett av gemenskapens mål att avskaffa hindren för fri rörlighet för tjänster mellan medlemsstaterna. Fri rörlighet för tjänster kan utvidgas till egenföretagare som inte är EU-medborgare utan tredjelandsmedborgare som legalt har etablerat sig inom gemenskapen.
- (2) I EG-fördraget har möjligheten till en sådan utvidgning funnits inskriven i mer än 40 år. Det är inte rimligt att en tredjelandsmedborgare som har en faktisk och fortlöpande koppling till ekonomin i en medlemsstat endast kan dra fördel av den fria rörligheten för tjänster genom att bilda bolag i enlighet med artikel 58 i EG-fördraget, och att egenföretagare från tredje land inte kan dra fördel av detta i egenskap av fysiska personer.
- (3) Arbetstagare från tredje land kan utstationeras, medan egenföretagare vars verksamhet skapar ett mer värde för ekonomin i en medlemsstat inte har någon möjlighet att bedriva verksamhet över gränserna inom hela den inre marknaden. En utvidgning av friheten att tillhandahålla tjänster till att även omfatta egenföretagare från tredje land inverkar inte på tillämpningen av de nationella bestämmelser

(4) Det är därför lämpligt att föreskriva en sådan utvidgning samtidigt med att gemenskapen genom Europaparlamentets och rådets direktiv .../.../EG klargör vilka villkor som gäller för utstationering av arbetstagare från tredje land i samband med tillhandahållande av tjänster. Med tanke på artikel 61.1 i fördraget kan den personkrets på vilken detta direktiv är tillämpligt utsträckas till att omfatta tjänsteleverantörer på transportområdet endast genom att en särskild rättsakt antas enligt fördragets bestämmelser om den gemensamma transportpolitiken.

(5) En egenföretagare från tredje land bör inte ha någon etableringsrätt i den medlemsstat där han tillhandahåller sina tjänster. Detta direktiv påverkar inte andra rättigheter som redan har erkänts på gemenskapsnivå, nationell nivå eller med stöd av internationella avtal, vilket även inbegriper de rättigheter som garanteras genom Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, i synnerhet i fråga om familjelivet.

(6) Om tillhandahållandet av en tjänst är av tillfällig karaktär skall bedömas inte bara i förhållande till tjänstens varaktighet, utan även i förhållande till hur ofta den ägt rum, dess regelbundenhet och kontinuitet. Detta utesluter inte möjligheten att en tjänsteleverantör förser sig med viss infrastruktur i den mån som detta är nödvändigt för att kunna fullgöra den ifrågavarande tjänsten.

(7) Fri rörlighet för tjänster förutsätter rätt till inresa och vistelse i den medlemsstat där tjänsten tillhandahålls. Eftersom det inte finns några enhetliga nationella handlingar som täcker in de olika aspekterna i samband med utstationering bör en handling som betecknas EG-kortet för tillhandahållandet av tjänster vara ett instrument som gör det lättare att tillhandahålla tjänster över gränserna i de fall där utstationering är ett aktuellt eller möjligt alternativ inom ramen för den reguljära verksamheten. Det bör vara tjänsteleverantörens sak att avgöra om han

skall ansöka om EG-kortet för tillhandahållande av tjänster eller ej. Detta direktiv påverkar inte heller gemenskapens och medlemsstaternas förpliktelser inom ramen för Allmänna tjänstehandelsavtalet (GATS) ⁽¹⁾. EG-kortet för tillhandahållande av tjänster bör endast innehålla nödvändiga uppgifter, med hänsyn till (Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter) ⁽²⁾.

- (8) Den medlemsstat som utfärdar EG-kortet för tillhandahållande av tjänster bör beakta den kamp som med hänsyn till den allmänna ordningen förs mot illegal invandring, när den intygar att verksamheten bedrivs i enlighet med gällande bestämmelser i den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad. Genom denna handling bör styrkas att egenföretagaren har sin huvudsakliga verksamhet i den medlemsstat där han är etablerad. Denna handling bör därför göras säker så att den inte kan förfalskas. Något krav på inresevisum kommer därför inte längre att behöva ställas.
- (9) EG-kortet för tillhandahållande av tjänster, som utfärdas av den medlemsstat där egenföretagaren är etablerad, bör sålunda utgöra en tillräcklig garanti för att varje medlemsstat där en tjänst tillhandahålls skall bevilja en person inresa och vistelse för att tillhandahålla en eller flera olika tjänster, dvs. vistelse under och i samband med tillhandahållande av tjänster. Denna garanti bör också medföra en skyldighet att inte betrakta utstationeringen som ett avbrott i den vistelse och förvärvsverksamhet som först godkänts, och framför allt att inte under några omständigheter vägra den utstationerade personen återinresa. Den medlemsstat där tjänsten tillhandahålls bör följaktligen inte längre kunna tillämpa sina egna bestämmelser i fråga om inresa, vistelse och rätt att bedriva egenföretagande.
- (10) Varje medlemsstat bör ha möjlighet att kräva att vistelsen samt den eller de tjänster som är grund för tjänsteleverantörens förflyttning skall anmälas innan tjänsteleverantören reser in på landets territorium. Genom anmälningsplikten får medlemsstaten i fråga möjlighet att inom ramen för detta direktiv vidta nödvändiga åtgärder av hänsyn till allmän ordning, säkerhet och hälsa när det gäller specifika fall. Varje medlemsstat där tjänster tillhandahålls bör också kunna kräva att tjänsteleverantören skall ansöka om ett tillfälligt uppehållsbevis om den period som egenföretagaren skall tillhandahålla tjänster överstiger sex månader under en tolv månadersperiod. Giltighetstiden för ett uppehållsbevis bör kunna begränsas till den period som EG-kortet för tillhandahållande av tjänster är giltigt, med motiveringen att medlemsstaten avser att utfärda uppehållstillstånd enligt landets egna bestämmelser när det är fråga om vistelse som överstiger tolv månader.
- (11) För att denna utvidgning skall få ändamålsenlig verkan krävs också likabehandling av tredjelandsmedborgare och EU-medborgare som är tjänsteleverantörer i fråga om erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som har förvärvats inom gemenskapen. Denna likabehandling bör vara begränsad till tillhandahållandet av tjänster. Den bör inte omfatta utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som har förvärvats i tredje land och erkänns i endast en medlemsstat.
- (12) Medlemsstaterna bör inte få gynna egenföretagare som är etablerade utanför gemenskapen i förhållande till dem som är etablerade inom gemenskapen. Medlemsstaterna bör få avvika från detta direktiv med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa. Vilka avvikelser som tillåts måste avgöras med hänsyn till de berörda tjänsteleverantörerna från tredje land, på grundval av samordningen enligt (rådets direktiv 64/221/EEG av den 25 februari 1964 om samordningen av särskilda åtgärder som gäller utländska medborgares rörlighet och bosättning och som är berättigade med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa) ⁽³⁾, senast ändrat genom direktiv 75/35/EEG ⁽⁴⁾.
- (13) Det är nödvändigt att säkerställa ett nära samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter. Det är lämpligt att medlemsstaternas myndigheter enas om en enhetlig utformning av EG-kortet för tillhandahållande av tjänster. Kommissionen bör få befogenhet att besluta om utformning och andra bestämmelser i fråga om EG-kortet för tillhandahållande av tjänster i enlighet med det förfarande

⁽¹⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 190.

⁽²⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ EGT 56, 4.4.1964, s. 850/64.

⁽⁴⁾ EGT L 14, 20.1.1975, s. 14.

som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visahandlingar ⁽¹⁾.

(14) Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas behörighet att avgöra vilka tredjelandsmedborgare som skall ges tillstånd att bedriva egen verksamhet, under vilka omständigheter detta tillstånd bör förlängas eller vilken yrkesverksamhet som skall vara lagreglerad eller ej.

(15) I enlighet med proportionalitetsprincipen, så som den kommer till uttryck i artikel 3 b tredje stycket i EG-fördraget, går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet om fri rörlighet för tjänster. Enligt direktivet har medlemsstaterna själva möjlighet att kontrollera om en tredjelandsmedborgare tillfälligt tillhandahåller en tjänst över gränserna eller stadigvarande bedriver egen verksamhet på en annan medlemsstats territorium än den där han har sin huvudsakliga etablering. Direktivet begränsas också till utstationering som inte överskrider tolv månader, samt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som förvärvats inom gemenskapen.

(16) Medlemsstaterna bör för tillämpningen av detta direktiv bestämma ett lämpligt sanktionssystem.

(17) Senast fyra år efter det datum då detta direktiv skall ha överförts bör kommissionen granska tillämpningen av direktivet samt vid behov föreslå nödvändiga ändringar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstaterna skall se till att tredjelandsmedborgare som är etablerade inom gemenskapen kan dra fördel av den fria rörligheten för tjänster enligt bestämmelserna i detta direktiv.

2. Detta direktiv omfattar inte tredjelandsmedborgare som tar emot tjänster som tillhandahålls över gränserna och inte heller tillhandahållande av tjänster inom transportsektorn.

3. Med tjänsteleverantör avses i detta direktiv varje fysisk person från tredje land som i etableringslandet

a) legalt har etablerat sin huvudsakliga verksamhet, varigenom han i egenskap av egenföretagare har en faktisk och fortlöpande koppling till ekonomin i denna stat sedan minst tolv månader,

b) har sitt hemvist, i enlighet med lagstiftningen i denna medlemsstat,

c) inte samtidigt är anställd.

Artikel 2

1. När tjänsteleverantören i denna sin egenskap avser att inom ramen för sin reguljära verksamhet resa in i och vistas i en eller flera andra medlemsstater skall den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad på ansökan utfärda en handling med beteckningen EG-kort för tillhandahållande av tjänster.

För att kunna fullgöra den skyldighet som framgår av första stycket måste medlemsstaten förvissa sig om att tjänsteleverantören omfattas av den behöriga medlemsstatens social-försäkringssystem när det gäller sjukdoms- och arbetsskaderisk eller är försäkrad mot sjukdom och arbetsskada under utstationeringen till en eller flera andra medlemsstater.

2. EG-kortet för tillhandahållande av tjänster utfärdas med en giltighetsperiod på tolv månader. Det kan endast förnyas om utfärdandevillkoren på nytt uppfylls.

3. EG-kortet för tillhandahållande av tjänster skall vara en separat handling som är utställd på tjänsteleverantören och som skall innehålla följande uppgifter:

a) Uppgifter om tjänsteleverantören.

b) Giltighetstiden

c) Utfärdande myndighet och medlemsstat.

Närmare bestämmelser om ovannämnda uppgifter, enhetlig utformning av det kort som skall utfärdas samt tekniska specifikationer för att förhindra förfalskningar skall fastställas genom en genomförandeförordning enligt det förfarande som fastställs genom artikel 6 i förordning (EG) nr 1683/95.

4. Den medlemsstat som utfärdar EG-kortet för tillhandahållande av tjänster får inte betrakta utstationering

⁽¹⁾ EGT L 164, 14.7.1995, s. 1.

med syftet att tillhandahålla tjänster som ett avbrott i tjänsteleverantörens vistelse eller egenföretagande på landets territorium.

Den medlemsstat som utfärdar EG-kortet för tillhandahållande av tjänster får inte med stöd av nationell lagstiftning vägra en tjänsteleverantör återinresa till landets territorium, oavsett motiv.

Artikel 3

1. Varje medlemsstat där tjänster tillhandahålls skall bevilja egenföretagare rätt till inresa och vistelse för att tillhandahålla en eller flera tjänster, under förutsättning att personen i fråga innehar EG-kortet för tillhandahållande av tjänster samt ett ID-kort eller pass som är giltigt för hela den period som tjänsterna tillhandahålls.

2. Ingen medlemsstat där en tjänst tillhandahålls får av tjänsteleverantören kräva någon av följande handlingar:

a) Inrese- eller utresevisum.

b) Annat uppehållstillstånd än det som avses i punkt 3.

c) Tillstånd för att tillhandahålla tjänster, t.ex. ett arbetstillstånd, en ID-handling för utländska näringsidkare eller en yrkeslicens.

d) Någon handling som motsvarar dem som avses i a, b och c.

3. Varje medlemsstat där en tjänst tillhandahålls kan förelägga tjänsteleverantören att före inresa på landets territorium anmäla sin vistelse, vistelsens beräknade varaktighet samt den eller de tjänster för vilka tjänsteleverantören utstationeras. Om tjänsten eller tjänsterna tillhandahålls under en period som under en tolv månadersperiod totalt överstiger sex månader, skall medlemsstaten efter inresan i landet utfärda ett tillfälligt uppehållsbevis som visar att vistelsen har beviljats.

4. För att underlätta tillhandahållandet av tjänster skall varje medlemsstat där tjänster tillhandahålls garantera att tredjelandsmedborgare och EU-medborgare som är tjänsteleverantörer behandlas lika i fråga om erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighets-

bevis som den berörda tjänsteleverantören har förvärvat inom gemenskapen i syfte att utöva en viss verksamhet och som har utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall inte gynna egenföretagare som är etablerade utanför gemenskapen i förhållande till dem som är etablerade inom gemenskapen.

2. Medlemsstaterna får avvika från detta direktiv endast när detta är berättigat med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa; detta regleras av direktiv 64/221/EEG i tillämpliga delar.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall utse de myndigheter som är behöriga att utfärda EG-kortet för tillhandahållande av tjänster och tillfälligt uppehållsbevis respektive ta emot de uppgifter som avses i artikel 3.3, och skall underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om dessa myndigheter. Medlemsstaterna skall också vidta nödvändiga åtgärder för att i möjligaste mån minska de formaliteter, tidsfrister och förfaranden som krävs för att erhålla ovannämnda handlingar, vilka skall utfärdas kostnadsfritt eller mot betalning av ett belopp som inte överstiger de avgifter och skatter som tas ut vid utfärdande av identitetshandlingar till de egna medborgarna.

2. Medlemsstaterna skall planera ett samarbete mellan de offentliga myndigheter som i enlighet med nationell lagstiftning har behörighet inom de områden som gäller genomförandet av detta direktiv.

Detta samarbete skall särskilt bestå i att besvara motiverade förfrågningar om information. Det skall vara kostnadsfritt och ske med kortast möjliga dröjsmål.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall bestämma ett sanktionssystem som är tillämpligt på överträdelse av de nationella bestämmelser som har antagits vid tillämpningen av detta direktiv och skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa sanktioner skall kunna genomföras. Sanktionerna skall vara effektiva, väl avvägda och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast det datum som anges i artikel 8 samt alla senare ändringar som gäller dem så fort som möjligt.

Artikel 7

Senast fyra år efter den tidsfrist som fastställs i artikel 8 skall kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna samt vid behov föreslå nödvändiga åtgärder.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 2002 och skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 9

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 10

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.
